

[Waldorff]

år igen, og sådan kan man blive ved. Derfor kunne man, hvis det nu havde været muligt at fremsætte et dagsordensforslag ved denne førstebehandling, have vedtaget, at regeringen, regeringspartiet og de af regeringen anerkendte oppositionspartier fastlægger, hvilke partier og enkeltmedlemmer der kan få ordet, i hvilket omfang det kan ske og på hvilke tidspunkter. Endvidere kunne disse partier fastlægge, hvilke forslag der må fremsættes i folketinget. Så var man jo ude over hele arbejdet.

Voigt (FP):

Jeg skal beskæftige mig med ændringsforslagene til § 20. Den ændring, som foreslås i nr. 78 om et nyt stykke, der går ud på at skærpe bestemmelsen om, at spørgsmål og begrundelse skal være affattet i en kort form samt holdt i et efter formandens skøn sømmeligt sprog, må jeg på fremskridtspartiets vegne tage klar afstand fra. Det er nemlig ofte nødvendigt, at et spørgsmål og dets begrundelse er ret fyldige af hensyn til forståelsen, og det må da også være i ministrenes interesse, at så mange facts om det spurgte emne, som det er muligt at fremkomme med, bliver anført i begrundelsen.

At formanden nu skal afgøre, hvad der er sømmelig sprogbrug, finder jeg aldeles uacceptabelt. Når vi nu ved, med hvilken hård hånd formanden, i den tid fremskridtspartiet har været her i huset, har slettet og streget i fremskridtspartiets spørgsmål, må man unægtelig få gåsehud ved at tænke på, hvad en yderligere skærpelse vil medføre med den uindskrænkede magt, formanden vil få.

Jeg ved da godt, at mange af dette tings medlemmer, som har luntet rundt herinde i over et kvart århundrede, gerne så, at sprogbrugen var den samme grå og triste, som alle de gråklædte slips- og mappebærende grå mænd anvendte, før fremskridtsfolkene begyndte at hvirvle ind her på Christiansborg.

Men det må endnu en gang understreges – jeg har sagt det før – at dette hus er folkets, denne talerstol er folkets talerstol, og fra denne talerstol skal folkets røst lyde, den røst, som lyder, når man færdes ude blandt befolkningen. Dette folketingets medlemmer må holde op med at tro, at de er nogle særlig fine fyre, som skal tale på en særlig fin eller sort måde, således at befolkningen ikke for-

står et kvæk af, hvad der bliver sagt. Det må være således, at hvis jeg synes, en eller anden er en idiot, kan jeg sige: den mand har knald i låget. Det er min opfattelse, at sådan må man have lov at sige tingene. Men efter de nuværende bestemmelser ville formanden . . .

Formanden:

Det kan godt risikere at blive påtalt.

Voigt (FP):

Ja, det er netop det, jeg vil sige: det kunne risikere at blive påtalt efter de nuværende bestemmelser og vil blive det meget kraftigt efter de nye bestemmelser. Det er og bliver urimeligt, at formanden skal bestemme, hvad der er sømmelig sprogbrug. Det er trist, hvis man samtidig med det omfattende stof herinde også skal gå på cancellitaleskole for ikke at blive afbrudt eller censureret af en eller anden formand, der har sine tanker i en længst svunden tid.

Fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 81–84 drejer sig udelukkende om at gøre spørgetiden til noget tidsaktuelt, at man ikke skal jaskе sig færdig med et spørgsmål på 120 sekunder, at andre medlemmer end de to, som formanden hidtil har givet ordet ud over spørgeren, kan få taleret, og at et spørgsmål kan indleveres mandag til besvarelse onsdag.

Jeg skal her beklage, at der i ændringsforslag nr. 81 har indsneget sig en teknisk fejl. Meningen var naturligvis at udvide spørgetiden, og jeg skal derfor meddele formanden, at vi tager ændringsforslag nr. 81 tilbage og stiller det i den rigtige skikkelse ved sidste behandling af forslaget.

Spørgetiden er en vigtig funktion, og det vil være synd og skam, hvis den nu skal snæres af andre partier, fordi de mener, at disse nærgående fremskridtsfolk nu skal knægtes, fordi de bringer ting op her i spørgetiden, som andre partier føler sig for fine til at beskæftige sig med. Onsdagens spørgetid burde rent sagligt udvikle sig til at blive en heldagsdebat, hvor ministrene virkelig kunne komme i krydsild af medlemmerne, fremfor at de nu blot har hånlatter tilovers for fremskridtspartiets spørgsmål. Derudover ville en heldagsdebat med spørgsmål også få den positive virkning, at man i hvert fald ikke på onsdage